

"א נקודה'לע"

פרקים ממשנתו של כ"ק רבינו שליט"א

וכשאני צריך להרים קצת את העיניים מהסידור קצת לאוורר אותם,
אני מסתכל על הקירות...

הרבי אמר מה החפצא דמצווה של מצוות תשובה?
העבירה...

בשמחת תורה תשפ"ב, חסידים ביקשו מהרבי שיברך אותם, והרבי
הרעיף ברכות לכולם בכל מה שצריכים.

למחרת ניגשתי לרבי, ואמרתי לו שאני מבולבל לגמרי, ה'דרך' זה
הדבר, או שיש כן שביל עוקף שנקרא ברכות.

אתה לא ראית שהתחלתי לשיר שירים – ענה לי הרבי

מה אני כספומט, יש לך כאב תעבוד איתו תביא את הישועה לבד, אני
רק יכול להראות לך את הדרך...

אז יש כזה דבר ברכות או לא, האם יש לזה מקום?

אני לא יודע... תשאל את מי שביקש ברכות... אני לא ביקשתי ברכות

בא' דחול המועד פסח תשפ"ב הרבי סיפר על איך שהיה מנסה כל
מיני דרכים להשיג ישועות ועניני סגולות

והסיק, שאין שום דרך עוקפת, אם אתה נלחם אתה מקבל את
הישועה. ואם לא תלחם... אז גם אם תוושע, אתה עדיין תסתובב
מדוכא... כי תמיד תרגיש חסר... שום דבר לא ימלא אותך

הרבי אמר שאין שום דבר טוב שאדם מקבל בלי שהוא יעבוד על זה,
אין פה דברים בחינם

אמרתי לרבי שיש כן המון דברים טובים שיש לי, ולא זכור לי
שעבדתי עליהם

אמר לי הרבי יציאת מצרים יוכיח. עד יציאת מצרים לא זכו כלל
ישראל ללחום, אבל מ'יציאת מצרים', ששם הם נתנו אמונה, ונלחמו
לא להישבר, מאז הם נהיו עם, וקיבלו תורה, ונכנסו לארץ ישראל,
ובנו ביהמ"ק.

אותו הדבר כל דבר טוב שיש לך בא ע"י כאב שהיה לך קודם, שהיית
חייב להתמודד איתו. ובכח ההתמודדות נושעת...

הרבי אמר אין לי בעיה עם אדם שנכשל, אבל בתנאי שהוא מודה
בזה... מודה ועוזב ירוחם...

הגיגים מיוחדים

פעם אחת הרבי אמר ברגע שיש לי את הרבש"ע, אני לא צריך פה
אף אחד, אף חסיד, ולא איכפת לי מה תאמרו עלי. כי יש לי את
הרבש"ע אז יש לי הכל...

סיפר ר' ג. שהרבי פעם הסביר לו מה זה סיבות. למשל עכשיו רציתי
ללמוד שפת אמת, אבל ג. הגיע ושאל שאלות, אז הוא סיבה
מהרבש"ע עכשיו לדבר עבודה

אם כך אמר ג. לרבי, אז מתי הרבי יגמור לדבר איתי, עד איזה שעה
אני יהיה סיבה? (שאל בשביל להבין וד"ל)

אמר לו הרבי לא. בשלוש בצהריים צריכיפ אותי בבית וזה קודם לך...
אז בשלוש בצהריים זה יהיה הסיבה ולא אתה.

הרבי אמר לאדם יש דחף להיות אדם סבלני וטוב לב. אבל לפעמים
זה מביא אותו לדברים לא טובים, כמו להיות סבלניים לילדים
שמפריעים לנו להתפלל שאנחנו מתייחסים ורודפים אחריהם לכל
מקום, ובינתיים אנחנו מפספסים מהתפילה.

ולפעמים אנחנו גם סבלניים ליצר הרע ולתאוות.

בכאלו מקומות צריך אפס סבלנות...

ולהשאיר את הילדים בבית, או מראש להתפלל במקום שהם לא
מושכים את תשומת ליבי.

ביו"ט שבועות הגיע אחד הגבירים להתפלל עם הרבי, אמר הרבי
לגבאי שיתן לו עליה

והסביר על דרך המשנה "רבי מכבד עשירים"

פעם ר' א. שאל את הרבי איך מתפללים

ענה לו הרבי: תפילה זה במח... לסדר את המח... שהמח יהיה
משוחרר וחיובי... ואותיות התפילה עוזרים למח להסתדר... זה כל
התפילה!

הרבי אמר כשאני מתפלל אני מסתכל רק בסידור, ברגע שאני מתחיל
להסתכל על אנשים הקשר עין איתם - מבלבל אותי...

כשאתה מסתכל על מישהו הוא כאילו בולע אותך...

שיחה מהרבי

ר' אשר אומר: אתה עובר את הכאב הזה בשביל לחזק אחרים.

משפט מחזק. אבל יש בו הרבה יותר ממה שחושבים. האדם חושב שהוא פרטי בעולם, אבל הוא לא יודע ואין לו מושג עד כמה הוא משפיע בבריאה. עד כמה כל תנועה שלו משפיעה בפרט מאד מאד על הסובבים אותו וגם על כל העולם.

"חייב אדם בשבילי נברא העולם" "עשה מצווה אחת הכריע את עצמו ואת כל העולם לכף זכות עשה עבירה ח"ו הכריע.. ואת כל העולם.. לחובה"

ולכן כשאדם זוכה להתחזק נגד הטבע הוא נותן כח לכל העולם להתחזק נגד הטבע, הוא מוציא משאול אלפי נשמות שאין להן כח עצמי לצאת משליטת היצר ורק בכח "אני" כשאני מתחזק אני נותן להם את הכח.

כשאדם משתנה, כשאדם זוכה לחזות בנועם ה', הוא משרה רוגע והרוגע הזה משפיע על כל הסובבים אותו שיהיו יותר רגועים ויותר משוחררים, וגם כל העולם מקבלים את זה. כמו בויי פיי.

לכן אני עובר כאב – בשביל לתת לאחרים כח להתחזק במצב שלהם.

וככה אדם מקבץ את הניצוצות שהוא פיזר, בכח זה שהוא נותן כח בבריאה להתחזק בה'.

וה' פקד את שרה כאשר אמר. ובמדרש הרבה עקרות נפקדו בו ביום ורב שחוק היה בעולם. כי ברגע שאברהם הוריד לעולם את הגעדאנק הזה של הבטחו בה' זה השפיע על כולם ונתן כח לכולם לצאת מהמיצר שלהם.

וזה לא רק שאני מנדב לעולם כולו זכויות, כשאני מתחזק. אלא הם מחכים לי... עיניהם אלי שאני יתן את הרעיון.

עיני הנשמה שלהם יחפשו אותי שאתן להם כח.

אל אמונה ואין עוול. אם ישאלו אותי בשידוכים על בחור. ואני יגיד שהוא "לא רע". זה מחמאה? זה יגרום לשדכן לרוץ על זה? אז למה כביכול ההגדרה על ה' היא "אין עוול".

אלא התפילה זה אותיות שמדברות אלי, אני חושב שיש פה עוול בכל מה שקורה איתי. אז הקב"ה עונה לי "אין עוול" אין פה עוולות. הכל מדויק. בכל כאב רוצים שתתן חיזוק בשביל לחזק אותך ואת כל העולם.

הכאב הוא מדויק בשבילך במינון שתוכל לסבול אותו, בכדי להוציא ולגלות שם ה'.

שאלנו: דבר שבשרירות ליבי נפלתי אליו, האם גם בזה "אין עוול" ומפה אני מעלה את עצמי יותר גבוה.

ענה הרבי: ודוד בא עד הראש – עד ע"ז. ולא היה ראוי דוד לאותו מעשה אלא להורות תשובה. אפילו מטעויות של האנוש יש מזה לימוד לכל העולם.

בכל שאול יש לי תפקיד שמה.

האחים מתנצלים באזני יוסף "סליחה שמכרנו אותך".

עונה יוסף: לא אתם שלחתם אותי הנה כי למחיה שלחני אלוקים. יוסף מאמין שכל מה שהוא נשלח לפה בידי אחיו – היה הרצון העליון להביא להם אוכל. ולהביא כח ליהודים להחזיק מעמד במצרים "ערוות הארץ".

יוסף אפילו לא נתן לרגע אחד להתפנק קצת ולקבל מקופלת כסליחה על זה שמכרו אותו. "לא אתם מכרתם אותי הנה".

זה נקרא לקחת את התפקיד ברצינות. יש לי תפקיד בעולם הזה להכריע את עצמי ואת כל בני ישראל ואת כל העולם לכף זכות. "אין עוול".

נכתב ע"י י. י. איצקוביץ ע"פ הבנתו ויו"ל לקראת יום הקדוש הערות ולקבלה: point4188594@gmail.com

או בבית מדרשינו דחסידי ספינקא בארה"ק

הרבש"ע שלח אותנו לאשפה, אבל לא בשביל שנתלכלך, אלא בשביל שננקה

שאלתי את הרבי איך אני יצליח לנקות?

ענה הרבי, ה' מנקה ע"י שאתה חושב חיובי על המצבים שלך

הרבי קרא לזה: בירורין!

באסרו חג סוכות תשפ"ג הרבי שלח מר' אשר, שהתאוות של הפשוטי עם באים מהסיפוק שיש ללומדי תורה כשהם לומדים ונהנים

מיד שאל תלמיד חכם את הרבי, א"כ אפסיק ללמוד

ענה לו הרבי, מי שואל אותך בכלל... וואר פרייגט היאך – תכיר שאתה מלא בגאווה ותבקש "אל תביאני רגל גאווה"

כמו כן סיפר לי אחד שהיה כותב את התורע"ס של הרבי, שלא זכה להרבה שהיו קוראים את העלון. סיפר לי שפעם אחת במוצ"ש הוא אסף את העלונים שנשארו בביהמ"ד, והוא הגיע למספר זהה לכמות שהדפיס

או אז הוא חש כאב עצום, וחישב להפסיק לכתוב את העלון

כמו כן הוא חשב לעצמו הלא אני חוטא ופושע, ולא מקיים אפס קצהו ממה שאני כותב, אז מה יש לי לכתוב סתם עלונים ולהיות 'ממעתיקי השמועה' הרי אני בכלל לא שייך לזה

כשאמר על כך לרבי, אמר לו הרבי גם בתשובה דלהלן: מי שואל אותך בכלל...

כלומר לפעמים נראה לך שאתה בחרת לשבת ולכתוב עלון היות ואתה ראוי לתפקיד זה. אבל האמת שזה לא מתחיל בכלל

אתה לא ראוי לתפקיד זה, אבל הקב"ה החליט שאתה תכתוב את העלון, אז אתה כותב את זה

אנחנו חושבים שאנחנו בחרנו, הקב"ה היה יכול לעשות שאף פעם לא תתחיל לכתוב עלון, ואם אתה כן כותב עלון זה כי הקב"ה בחר בך שתכתוב עלון

אז מי אתה שתפקפק ותתלבט אם זה מתאים לך או לא, אתה עושה את זה כי אתה חייב.

פעם ניגשתי לרבי ואמרתי לו רבי, הגעתי לנקודה... זהו מה הלאה?

אמר לי, לחפור עוד יותר עמוק ועוד יותר עמוק

כמה שגילית, יש עוד יותר עמוק

בהזדמנות אחרת הרבי סיפר שמישהו שאל אותו כשאלה דלהלן מה הלאה...

ענה לו הרבי, תהנה מהנוף...

